

POSTNÍ FARNÍ OBNOVA 2015 (Cyklus B)

15. 3. ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ

(Jan 3,14-21)

Ježíš řekl: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Otec mě tak miloval, že za mě dal svého jediného Syna, abych nepropadl plně zaslouženému odsouzení, ale mohl s ním být navěky. Jak odpovědět na ten obrovský nepoměr jeho výměny?

16. 3. PONDĚLÍ ČTVRTÝ TÝDEN POSTNÍ

(Žl 30,2+4.5-6.11-12a+13b)

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil, nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé. Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu kleslí. Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, a vzdávejte díky jeho svatému jménu! Vždyť jeho hněv trvá chvíli, ale jeho laskavost po celý život, zvečera se uhostí pláč, zítřka však jásos. Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, pomoz mi, Hospodine! Můj nářek jsi obrátil v tanec, rozvázals mou žinici, přepásals mě radostí, aby ti zpívala má duše bez ustání. Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

Chci tě oslavovat, chci ti zpívat a tančit, chci se s tebou a v tobě radovat. Jak bych mohl jinak, když ses mi dal poznat, Bože milující, dobrý a krásný!

17. 3. ÚTERÝ ČTVRTÝ TÝDEN POSTNÍ

(Ez 47,1-9.12)

Anděl mě přivedl ke vchodu do domu. A hle, zespodu prahu domu vytékala k východu voda; průčelí domu je totiž obráceno k východu a voda tekla dolů zpod pravého boku domu na jižní straně oltáře. A vyvedl mě branou severní a vedl mě venku okolo k vnější bráně směrem na východ. A hle, voda se řinula z pravého boku domu. Když odcházel ten muž na východ, měl v ruce měřicí šňůru. Odměřil tisíc loket a provedl mě vodou; vody bylo po kotníky. Znovu odměřil tisíc a provedl mě vodou; vody bylo po bedra. Odměřil ještě tisíc a potok nebylo možno přebrodit; voda vystoupila a muselo se v ní plavat; byl to potok, který se už nedal přebrodit. Řekl mi: „Vidíš, lidský synu?“ Vedl mě dál a znovu mě přivedl k břehu toho potoka. Když jsem se tam vrátil, hle, na břehu potoka bylo po obou stranách velmi mnoho stromová. I řekl mi: „Tato voda odtéká do východního obvodu, teče dolů do Araby a vlévá se do moře. Tam, kde vtéká do moře, stávají se vody zdravými. Každý hemžící se živočich bude žít všude, kam se vlévá potok. A ryb bude velmi mnoho. Neboť kam se vlévají ony vody, tam se vody moře stávají zdravými a zůstane naživu všechno tam, kam se ten potok vlévá. Při potoku na obou březích vzejde rozličné ovocné stromová, jemuž nebude vadnou listí, jež nepřestane plodit, ale každý měsíc přinese rané plody, neboť vody, které je zavlažují, vytékají ze svatyně. Jeho ovoce bude sloužit jako pokrm a jeho listí jako lék.“

Voják Ti kopím probodl bok, tradice říká, že ten pravý. Ze srdce se Ti vyřinula voda a krev. Živá voda pro mě nemocné, unavené, horečkou hříchu zmítané, umírající srdce. Živá voda zadarmo, čerpaná bez zlata a stříbra.

18. 3. STŘEDA ČTVRTÝ TÝDEN POSTNÍ

(Iz 49,8-15)

Tak praví Hospodin: „V době milosti jsem tě vyslyšel, v čas spásy jsem ti pomohl, chránil jsem tě a ustanovil prostředníkem smlouvy lidu, abys zvelebil zemi a jako dědictví rozdělil zpustošený úděl, abys řekl vězňům: ‚Vyjděte!‘ a těm, kteří jsou ve tmě: ‚Ukažte se!‘ Budou se pást na cestách, a svou potravu najdou na holých pahorcích. Nebudou mít hlad ani žízeň, nebude je trýznit úžeh ani slunce. Povede je ten, který se nad nimi slitoval, a přivede je k pramenům vody. Ze všech svých hor udělám cesty a budou upraveny mé stezky. Hle, tito přicházejí zdáli, jiní ze severu a od západu, tihle z jižní země.“ Jásejte,

nebesa, plesej, země, radostně se veselte, hory, neboť Hospodin těší svůj národ, smilovává se nad svými ubožáky. Sión řekl: „Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl.“ Copak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto syna vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece nezapomenou!

Jsem ustanoven Božím dědicem. Co to pro mě vlastně znamená? Následovat jeho vzor a láskyplně pečovat o ty, které mi svěřil, a o to, co mi svěřil. Je to jeho a mně to bylo svěřeno.

19. 3. ČTVRTEK ČTVRTÝ TÝDEN POSTNÍ

(Žl 106,19-20.21-22.23)

Zhotovili si tele u Chorebu a klaněli se modle ulité z kovu. Zaměnili tak svoji Slávu za sochu býka, který požívá trávu. Zapomněli na Boha, který je zachránil, který v Egyptě vykonal divy, zázraky v Chámově zemi, úžasné skutky u Rudého moře. Rozhodl se, že je zničí, kdyby se Mojžíš, jeho vyvolený, u něho nepřimlouval, aby odvrátil jeho hněv, jímž je chtěl zhubit.

Co je mou „slávou“? Jsi to opravdu ty, nebo to, co si stavím na tvé místo: Člověk, na kterém visím a jehož obdiv a závislost mi dělá tak dobře? Koníček, do kterého utíkám, abych nemusel řešit s dětmi úkoly a s manželem společné rodinné, pořád stejné a tolik ubíjející starosti? Jsou to moji farníci, do jejichž problémů se ochotně nořím až po uši, a nejraději bych je za ně vyřešil? Je to má práce, která mě naplňuje a zjednává mi respekt a úctu podřízených, takže jsem radši na pracovišti než doma? Než u Tebe doma? Je to práce, kterou si nosím i domů a pro kterou už mi nezbývá čas a energie na nic a na nikoho jiného? Je to moje moudrost, zkušenost a pravda, která nedokáže vyslechnout a pochopit druhého, která odpuzuje a válčuje okolí, dokud nezůstanu samojediný ve vlastní velikosti? Ježíši, prosím, navracej v mém životě věcem a vztahům správný řád, i když to bude bolet. Vždyť tohle, co žiju, není k žití. Amen.

20. 3. PÁTEK ČTVRTÝ TÝDEN POSTNÍ

(Jan7,1-2.10.25-30)

Ježíš chodil po Galileji; po Judsku chodit nechtěl, protože mu židé ukládali o život. Blížily se židovské svátky stánků. Když jeho příbuzní odešli na svátky, odebral se tam i on - ne veřejně, ale potajmu. Někteří lidé z Jeruzaléma se ptali: „Není to ten, kterého chtějí zabít? A hle: mluví veřejně a nic mu neříkají. Snad nepřišli přední muži skutečně k přesvědčení, že je to Mesiáš? Jenomže o tomhle víme, odkud je. Ale až přijde Mesiáš, nebude nikdo vědět, odkud je.“ Proto Ježíš, jak učil v chrámě, hlasitě zvolal: „Ano, znáte mě a víte, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý. Vy ho neznáte. Já ho znám, protože jsem od něho a on mě poslal.“ Tu by ho byli rádi zatklí, ale nikdo na něho nevztáhl ruku, protože ještě nepřišla jeho hodina.

Ježíši, chraň mě pokušení myslet si, že už Tě znám. Nikdy Tě nepoznám, nikdy mě nepřestaneš překvapovat, často budeš jednat jinak, než bych čekal. Tak je to dobře, udržuješ můj vtaž k tobě v pohotovosti, v očekávání, v úžasu, udržuješ jej živý. Stejně tak mě chraň pokušení myslet si, že už znám svého životního partnera, své nejbližší, své přátele. Že už znám život. Dej mi srdce a oči žasnoucího, po životě dychtícího dítěte. Amen.

21. 3. SOBOTA ČTVRTÝ TÝDEN POSTNÍ

(Jer 11,18-20)

Hospodin mě o tom poučil, a já jsem to poznal; tehdy jsem viděl jejich zlé skutky. Byl jsem jako krotký beránek, kterého vedou na porážku. Ani potuchy jsem neměl, že mi strojí úklady: „Zničme strom i s jeho mízou, vytněme ho ze země živých, ať si nikdo nevzpomene na jeho jméno!“ Hospodine zástupů, spravedlivý soudce, který zkoumáš srdce i ledví, kéž vidím tvoji pomstu nad nimi, neboť tobě svěčuji svou při.

Je to úžasné, můj Pane. Dovoluješ mi přít se, pohádat se s člověkem, pohádat se dokonce i sebou. Je to úžasné, že mi dovoluješ svěřit ti mou při, všechno to, s čím se sám nedovedu srovnat a smířit. Už mě to nemusí tížit, nemusím si to držet pro sebe a vnitřně se tím užírat. Mohu ti to svěřit a pak odpuště. Děkuju Ti za to. Amen.